Marta PAWŁOWSKA, Andrzej BUKOWSKI, Stanisława STRZELECKA, Paweł KAMIŃSKI

INSTYTUT TECHNOLOGII MATERIAŁÓW ELEKTRONICZNYCH ul. Konstruktorska 6, 02-673 Warszawa

Badanie niejednorodności w bezdyslokacyjnych monokryształach krzemu po transmutacji neutronowej

Opanowanie techniki procesów monokrystalizacji krzemu pozwala na otrzymywanie monokryształów bezdyslokacyjnych, jednakże warunki termodynamiczne procesu wzrostu stwarzają możliwość niejednorodnego rozkładu domieszki oraz powstawanie defektów strukturalnych typu niedyslokacyjnego. Dla monokryształów n-Si domieszkowanych fosforem istotną poprawę w kierunku równomiernego rozkładu domieszki, a więc uzyskanie monokryształu o bardziej jednorodnym rozkładzie oporności, wnosi metoda transmutacji neutronowej /NTD - Neutron Transmutation Doping/. Wykorzystano tu możliwość przekształcenia jednego z izotopów Si w izotop P pod wpływem naświetlania neutronami termicznymi, zgodnie z reakcję:

³⁰si -- /n, γ/--³¹si 2,46^h 31_P +β

Ze względu na mały współczynnik absorpcji neutronów w Si otrzymuje się jednorodny rozkład domieszki fosforowej. Przy domieszkowaniu monokryształów metodą konwencjonalną, tj. wprowadzając domieszkę w procesie monokrystalizacji, na powierzchni granicznej ciało stałe--ciecz istnieje możliwość uprzywilejowanego rozkładu domieszki. Na rozkład ten ma wpływ szereg czynników: szybkość wzrostu monokryształu i jego ruchu obrotowego, konwekcja, wahania temperaturowe na powierzchni granicznej ciało stałe-ciecz. Wynikiem tych zjawisk jest niejednorodny rozkład rezystywności. Pomiary jednorodności rezystywności metodą rozpływu rezystywności w monokryształach domieszkowanych

http://rcin.org.pl

15

konwencjonalnie wskazuję na wahanie wartości rezystywności do około 40%. W monokryształach domieszkowanych metodę NTD wahania te sę na granicy możliwości pomiaru metodą rozpływu rezystywności, tj. ok. 5%.

Celem pracy było badanie doskonałości strukturalnej i jednorodności bezdyslokacyjnych monokryształów Si otrzymywanych metodę beztyglowę, domieszkowanych poprzez transmutację neutronowę o rezystywności

 $\mathcal{G}{\approx}50~\Omega\text{-cm}$. Badano również wyjściowe monokryształy o rezystywności

§≈1000Ω·cm oraz, w celach porównawczych, monokryształy domieszkowane metodą konwencjonalną, tj. domieszkowane fosforem w procesie monokrystalizacji. Do badań stosowano jedną z metod skaningowego mikroskopu elektronowego /SEM-CCM/ - obrazy mikroskopowe zbieranego ładunku w półprzewodniku w obszarach z barierami metal-półprzewodnik /bariery Schottky ego/ oraz obserwacje mikroskopowe po selektywnym trawieniu chemicznym. Badania wykonywano na płytkach wycinanych równolegle do osi wzrostu monokryształów - płaszczyzny /110/, oraz na płytkach wycinanych prostopadle do osi wzrostu monokryształów - płaszczyzny /111/. Mikroskopowe obrazy SEM-CCM w obszarach barier metal--półprzewodnik otrzymywano za pomocą mikroskopu skaningowego JEOL-JSM2. Na badanych płytkach wykonywano również pomiary niejednorodności rezystywności metodą rozpływu rezystywności. Przykładowe rozkłady rezystywności dla kryształów domieszkowanych metodą NTD i konwencjonalną przedstawiono na rys. 1.

Rys. 1. Przykłady wyników pomiarów rezystywności wzdłuż promienia płytek wycinanych prostopadle do osi wzrostu z kryształów domieszkowanych metodą NTD i konwencjonalną

Badania metodą SEM-CCM wykonywano na płytkach z monokryształów domieszkowanych metodą NTD o poprawnym obrazie doskonałości strukturalnej /monokryształ A/ oraz na płytkach z monokryształu odrzuconego ze względu na występowanie pasmowych rozkładów mikrodefektów typu niedyslokacyjnego /monokryształ B/.

Na rys. 2 przedstawiono przykład uzyskiwanych obrazów SEM-CCM w obszarze barier metal-półprzewodnik /rys. 2a/ oraz obrazu mikrostruktury ujawnionej selektywnym trawieniem chemicznym /rys. 2b/ na płaszczyżnie /110/ równoległej do osi wzrostu monokryształu A.

Na obrazach SEM-CCM obserwuje się niejednorodną wydajność zbierania ładunku w analizowanych obszarach barier Schottky ego. Obserwuje się ciemne pasma o obniżonej wydajności zbierania ładunku /rys. 2a/. Geometria rozkładu pasm odpowiada geometrii rozkładu prężków segregacji domieszki. Rozkład tych prężków, widoczny po selektywnym trawieniu chemicznym, podano na rys. 2b.

Na rys. 3 przedstawiono przykład uzyskiwanych analogicznych obrazów w monokrysztale B odrzuconym ze względu na występowanie mikrodefektów strukturalnych.

Na rys. 3a występują pasma o obniżonej wydajności zbierania ładunku, podobnie jak w przypadku monokryształu A o poprawnych cechach doskonałości strukturalnej /rys. 2a/. Jednakże po selektywnym trawieniu chemicznym obraz mikrostruktury ujawnia występowanie pasmowych zgrupowań płytkich jamek trawienia związanych z mikrodefektami typu niedyslokacyjnego. Obrazy SEM-CCM w przedstawionych monokryształach A i B są podobne. Odległości pasm o obniżonej wydajności zbierania ładunku wynoszą około 250+300 µm. Nie zaobserwowano wpływu ujawnionych mikrodefektów /kryształ B/ na obrazy zbieranego ładunku. Prawdopodobnie nie mają one wpływu na przyspieszoną rekombinację generowanych wiązką elektronową nośników prądu.

W monokrysztale wyjściowym do uzyskania monokryształu A, który miał rezystywność $\mathcal{G} \approx 1000 \,\Omega \cdot \mathrm{cm}$, obserwowano podobny efekt niejednorodnej wydajności zbierania ładunku w obszarze barier metal-półprzewodnik /rys. 4/.

Obserwowane pasma obniżonej wydajności zbierania ładunku są bardziej kontrastowe. W celu porównania przytoczono również na rys. 5 obrazy SEM-CCM na płaszczyźnie /110/ monokryształu otrzymywanego metodę beztyglową, domieszkowanego metodą konwencjonalną o rezystywności $g \approx 50\Omega \cdot cm$ odpowiadającej rezystywności monokryształów domieszkowanych metodą NTD.

Obserwowane pasma obniżonej wydajności zbierania ładunku sę zdecydowanie bardziej kontrastowe w porównaniu do pasm występujących w poprzednio przedstawianych przykładach dla monokryształów domieszkowanych metodą NTD /rys. 2 i 3/.

Analiza podstaw fizycznych obrazów SEM-CCM, warunków procesów monokrystalizacji oraz warunków badań obrazów zbieranego ładunku w obszarze barier Schottky ego [1, 2, 3] pozwala na wysunięcie wniosku, że obserwowane pasma obniżonej wydajności zbierania ładunku w obrazach SEM-CCM są obrazem niejednorodnego rozkładu domieszki i zanieczyszczeń występujących w kryształach. Pasma te maję większe żagęszczenia niż wynikałoby to z warunków wzrostu kryształu. Obserwowane zwiększone zagęszczenia można wytłumaczyć konwekcję w procesie krystalizacji [1].

Przypuszczenie, że pasma o różnej wydajności zbierania ładunku sę związane z niejednorodnym rozkładem domieszki wynika z analizy mechanizmu powstawania obrazów SEM-CCM. Szerokość warstwy zubożonej ładunku przestrzennego przy barierze metal-półprzewodnik w przypadku badanych monokryształów wynosiła $\omega_g \approx 50\,\Omega\cdot\mathrm{cm}\approx 2.5\,\mu\mathrm{m}$, $\omega_{g}\approx 1000\,\Omega\cdot\mathrm{cm}\approx 15\,\mu\mathrm{m}$. Obserwacje wykonywano przy energiach więzki elektronów E₀ = 8+15 keV. Odpowiada to zasięgowi więzki elektronów R $\approx 0.8+3\,\mu\mathrm{m}$. Szerokość warstwy zubożonej ładunku przestrzennego była więc większa lub zbliżona do zasięgu sfery generacji nadmiarowych par nośników prędu. Na proces powstawania obrazu miał więc wpływ mechanizm dryftu nośników w polu elektrycznym bariery. W obszarach większego natężenia pola nośniki prędu były zbierane bardziej efektywnie /jasne obszary/. Jasnym obszarom na przedstawionych obrazach odpowiadaję obszary o niższej rezystywności, ponieważ natężenie pola przy barierze E_{max} jest odwrotnie proporcjonalne do rezystywności

$$E_{max} = \frac{2U_d}{0.5 \sqrt{SU_d}}$$

U_d - potencjał bariery metal-półprzewodnik. Analogiczne obrazy uzyskiwano w wyjściowym monokrysztale oraz po transmutacji neutronowej. Sam proces monokrystalizacji /nawet® dla wysokorezystywnego materiału o koncentracji domieszki 10¹²÷10¹³ atomów/cm³/ pozostawia trwały niejednorodny rozkład domieszki. Obrazy SEM-CCM sę więc bardziej czułą metodą badania rozkładu domieszek w porównaniu z innymi metodami /np. z metodą rozpływu rezystywności/. Kontrasty pasm występujących w materiale wysokorezystywnym nie wiążą się z większą niejednorodnością lecz z większę czułością metody SEM-CCM dla tego zakresu rezystywności [1].

Zwiększone kontrasty obserwowane w krysztale domieszkowanym konwencjonalnie w porównaniu do domieszkowanego metodę NTD więżę się

Rys. 2. Przykład obrazów SEM-CCM a) mikrostruktura po selektywnym trawieniu chemicznym, b) na płaszczyżnie (110) monokryształu A

Rys. 3. Przykład obrazów SEM-CCM

- a) makrostruktura po selektywnym trawieniu chemicznym,
- b) na płaszczyźnie (110) monokryształu B

http://rcin.org.pl

Rys. 4. Przykłady obrazów SEM-CCM w monokryształe wyjściowym do uzyskania monokryształu A

Rys. 5. Przykłady obrazów SEM-CCM w monokrysztale domieszkowanym metodą konwencjonalną

z większą niejednorodnością rozkładu domieszki, ponieważ domieszka była związana z niekorzystnymi zjawiskami towarzyszącymi procesowi monokrystalizacji.

LITERATURA

 de Kock A.J.R., Ferris S.D., Kimmerling L.C., Leemy H.J., J. Appl. Phys., Vol. 48, 701 /1977/.

2. Kittler M., Kristall u. Technik, Vol. 15, 185 /1980/, 575 /1980/.

3. Leamy H.J., J. Appl. Phys., Vol. 53 /R51/ /1982/.

Artykuż publikowany jest także w języku angielskim, w materiałach sympozjum: "Identification of defects in semiconductors" - 7th International Summer School Defects in Crystals.

Instytut Fizyki PAN, Szczyrk, 1985.05.23.